

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Radovics Csilla ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Tarnai István jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Somogy Megyei Bíróságon 20.K.20.645/2008. számon indított és ugyanezen bíróság 2008. november 11-én kelt 20.K.20.645/2008/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Somogy Megyei Bíróság 20.K.20.645/2008/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 300.000 (háromszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 1.871.600 (egymillió-nyolcszázhetvenegyezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú adóhatóság a felperesnél 2006. december hónapra vonatkozóan általános forgalmi adó adónemben ellenőrzést végzett. Ennek eredményeként a felperes terhére 31.194.000 Ft jogosulatlan visszaigénylést állapított meg, amely után 6.239.000 Ft adóbírságot szabott ki.

Az alperes 8529876878 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta. Az adóhatóságok megállapították, hogy a felperes 2006. december 21. napján kelt adásvételi szerződéssel „kivett sertéstelep” megjelölésű ingatlant vásárolt a ... Kft-től (továbbiakban Kft.) 192 millió forint vételárért, melyről az eladó két előleghszámlát és egy végszámlát bocsátott ki. Az adóhatóság megállapította, hogy ugyanezen ingatlant 2006-ban már két alkalommal értékesítették, 2006. április 11-én 25 millió forint, 2006. május 16-án 96 millió forint vételárért. Mindkét esetben az Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Dél-

dunántúli Regionális Igazgatósága Illetékfőosztálya 34 millió forintban állapította meg az ingatlan forgalmi értékét.

A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy valós gazdasági esemény történt, a vételár kifizetésre került, az alperes jogszerűtlenül minősítette a jogügyletet színleltnek, a Somogy Megyei Illetékhivatal a forgalmi értéket 96 millió forintban állapította meg. Az adóhatóság a Kft-nél kapcsolódó vizsgálatot nem folytatott le. A vevőtől az adott ügyletben csak a szokásos gondosság várható el.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az eljáró adóhatóságok a tényállást felderítették és határozatuk kellően megalapozott. Az első fokú adóhatóság beszerezte az ingatlan adásvételeire vonatkozó korábbi adatokat, az illetékhivatali érték-megállapításokat és helyszíni szemlét is tartott az ingatlanon. Az ingatlan forgalmi értéke a 2006. április 11. napján történt első átruházásban megállapított 25 millió forintról ugyanazon év december 20. napjáig nem nőtt nyolcszorosára, figyelemmel arra is, hogy állaga időközben romlott, a működéshez szükséges engedélyek lejártak.

Az első fokú bíróság hivatkozott az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 1. § (7) bekezdésére, 2. § (1) bekezdésére, a Ptk. 201. § (1) bekezdésére, az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 35. § (1) bekezdésére, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (továbbiakban Sztv.) 166. § (1), (2) bekezdéseire. Ezen jogszabályhelyek, és a kellően feltárt tényállás alapján az adóhatóság jogszerűen állapította meg, hogy a felperes által becsatolt két előlegszámla és végszámla adatai tartalmilag nem hitelesek, így a felszámított adó összegét hitelesen nem igazolják.

Az első fokú bíróság a szerződéses láncolat alapján azt is megállapította, hogy a vételár visszajutott a feladóhoz, az S. Kft-hez, hiszen a vevőnek tagi hitelt nyújtó kft. ezen összeget az eladótól visszakapta tagi hitel visszafizetése címén.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését és a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő határozat meghozatalát, illetve az első fokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását. Jogi álláspontja szerint az első fokú bíróság nem vette figyelembe, hogy az illetékhivatal magasabb összegben állapította meg a forgalmi értéket, nem vette figyelembe az Art. 1. § (3) bekezdését. Nem vizsgálta az eladó gazdasági társaság oldalán a jogügyletet, nem vette figyelembe, hogy a vevőtől adott ügyben a

szokásos gondosság várható el, nem vonható az értékelés körébe, hogy a teljesítési hitel mely formájában valósult meg.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint az első fokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta, felhívta az ügyben alkalmazandó jogszabályokat és azok helytálló értelmezésével jogszerű döntést hozott, mellyel a Legfelsőbb Bíróság is mindenben egyetértett.

A Legfelsőbb Bíróság az Áfa tv. 32. § (1) bekezdés a, pontja alapján vizsgálta, hogy formailag és tartalmilag hitelesnek tekinthető-e az általános forgalmi adó visszaigénylését megalapozó számlák.

Az adóhatóság vizsgálta a szerződést, az azt megelőző, ugyanazon ingatlanra vonatkozó értékesítéseket, a vételár kifizetésének körülményeit. Az Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Regionális Igazgatósága Illetékfőosztálya 2007. július 12-én kelt tájékoztatása szerint a perbeli értékesítést megelőző két értékesítésnél a forgalmi értéket 34 millió forintban állapították meg, és a jelen ügyben is a 2006. augusztus 2-án kelt értékebecslés alapján kerül megállapításra az ingatlan forgalmi értéke.

A jogerős ítélet helytállóan mutatott rá arra, gazdasági indoka nem volt annak - és a felperes ilyen nem tudott bizonyítani -, hogy fél év alatt miként emelkedett az ingatlan forgalmi értéke nyolcszorosára, miközben állaga romlott, a működéséhez szükséges engedélyek lejártak.

Az első fokú bíróság a szerződéses láncolat feltárása alapján helytállóan jutott arra a megállapításra, hogy a felperesnek az S. Kft. nyújtott tagi hitelt a vételhez, és a láncolat végén ugyanehhez a kft-hez került vissza a vételár. Ebből helytállóan vonta le a jogügylet színlelt tartalmára vonatkozó megállapításait.

Az alperes arról is tájékoztatta az első fokú bíróságot, hogy a Kft. 2006 évre vonatkozó általános forgalmi adó vizsgálata folyamatban volt, de folyószámla egyenlegéből következően a felperessel kötött ügylet után bevallott adó nem került befizetésre.

A felperes arra is hivatkozott, hogy a vevőtől adott ügyben a szokásos gondosság várható el. A felperes azonban nem igazolta és nem bizonyította, hogy milyen magatartást tanúsított a vételnél, ez

megfelel-e a szokásos gondosság értékítéletének. Nincs adat arra vonatkozóan, hogy akár önállóan, akár az eladóval együtt ingatlanforgalmi szakértőt bízott volna meg a forgalmi érték megállapítására, betekintett-e az ingatlan-nyilvántartás irataiba, melyből megállapítható lett volna, hogy rövid időn belül már harmadszor kerül eladásra az ingatlan, mindig változó vételár mellett. A felperes csak hivatkozott a szokásos gondosságra, de azt semmilyen ténnyel nem támasztotta alá, hogy ily módon járt el.

A fentiekre figyelemmel a vitatott számlák hiteltelenek, arra a dóvisszatérítést jogszerűen nem lehetett alapítani. Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2009. november 26.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Darák Péter sk. bíró